

ВЕЛИКА СРБИЈА

LA GRANDE SERBIE

БРОЈ 10 сант.

Директор А. ЈОВАНОВИЋ

БРОЈ 10 сант.

ПРЕТПЛАТА ИЗНОСИ:

Месечно 3 франка тромесечно 9 франка,
годишње 36 франка

ЦЕНА ОГЛАСИМА:

Ситни огласи 0-20 фран. од петитног реда, већи
огласи по договору. Новца се полаже државним
комерсијалним и дипломатским заступништвима.

ЛИСТ ИЗЛАЗИ СВАКИ ДАН ПО ПОДНЕ

Пошту слати преко Краљ. Срп. Ген. Консулата
у Солуну

РУКОНИСИ СЕ НЕ ВРАЂАЈУ

Стан редакције 29 rue Ptolomée 29 Salonique

Поједини бројеви се могу добити у Солуну код а-
генције „Друштва грчке штампе“ ул. Булгарофтопу
бр. 5, близу главне поште.

Порекло и значај фамозног „меморандума“

Пошто смо утврдили, да ген. Хауел нема ничег заједничког са „меморандумом“, неизбежно се намеће сваком од нас питање: ко је његов творац и у којој мери службени кругови и јавно мњење у Енглеској деле мишљење изнесено у њему?

Делимичан одговор на то питање налазимо у једном чланку, који је писао сам Венизелос, а који је пре неколико дана, под насловом: „Бугарофилство у Енглеској“ изишао у његовом органу „Кирике“. Ево, како се у њему објашњава посредно порекло меморандума:

„Бугарофилство у Енглеској још није нестало. Има у Енглеској кругова, не службених, али озбиљних, који сматрају још увек за целесходно споразумети се са Бугарском на штету Србије и Грчке. Некада је бугарофилство у Европи, а нарочито у Енглеској владало у службеним круговима и јавном мњењу. Историски узрок тој појави добро је познат. Водна ситуација споља и изнутра у Србији до 1903. год. и у Грчкој до 1909. год. утицала је уверење великим силама, да је Бугарска једини фактор на Балкану, који је достојан озбиљне пажње. Бугари су имали тако јак положај у Енглеској, да су српски и грчки делегати на Лондонској Конференцији увидели да је потребан огроман напон да се престиж Бугарске сведе на ниво осталих балканских држава. Две су околности нарочито допринеле да се изврши преокрет у Енглеској (наравно поред неуморног рада српско-грчких делегата): арогантно држање бугарског делегата Данева и мучки напад Бугара 1913. год. на савезнике. Последице тог преокрета могле се констатовати на фактима да бугарска превлађања приликом Букурешког Уговора о миру и турске реокупације Једрена, нису нашли никаквог одјека у Лондону.

Знајући колики је утицај јавног мишљења у Енглеској на ток државних послова, Венизелос је свим силама и средствима радио да обавести енглеско јавно мњење. Он је позвао у Атину два највећа представника бугарофилства у Енглеској, браћу Бакетн. и задр-

жао их је неколико месеца (1914. год.). Они су дошли у Грчку са фикс идејом да Грчка мора уступити Бугарској Кавалу. Вратили су се потпуно излечени од те идеје, обећавају да ће искрено радити на томе, да Грчка добије концесије у Малој Азији, ако престане да се противи захтеву великих сила, да Србија учини концесије Бугарској у Македонији.

Узгред да напоменемо, да се из овог излагања Венизелосовог види, да су браћа Бакетн отишли излечени од анимозности према Грчкој, али не према Србији.

Последњи напон бугарофила у Енглеској забележен је 1915. год., приликом корака савезника у Београду, Атини и Софији, ради васпостављања балканског блока. Покушаји су пропали о бугарски отпор а на начин који је дефинитивно отворио очи енглеским државницима и консолидовао преокрет у енглеском јавном мњењу на штету Бугара, али не у корист Грчке и Србије, већ само Србије.

Није никаква тајна, да се положај Грчке у енглеском јавном мњењу нагло погоршава. То констатује и сам Венизелос у горњем чланку, изражавајући бојазан од новог српско-бугарског блока б з и против Грчке. Ми сумњамо да и сам Венизелос верује у могућност оваквога блока и да је он ту фразу употребио због чисто унутрашњих политичких прилика у Грчкој.

Ми сматрамо, да је и у енглеском јавном мњењу дефинитивно свршено са бугарофилством и да је оно уступило места нежној и трајној љубави према Србији. Није тачно тврђење Венизелосово да се „ако не у службеним а оно у озбиљним круговима енглеским налазе трагови бугарофилства.“ И ту је диверзију употребио Венизелос из разлога партиско-политичке тактике. Уредник нашега листа имао је прилике пре месец дана да разговара у Атини са једним врло угледним Грком, чије име не сме да публикује, јер за то није тражио одобрење; са човеком кога су и Венизелос и доцније владе слале у нарочите мисије у Енглеску, који се пре неколико

месеца вратио из Енглеске, где је држао јавна предавања о балканском полуострву, који важи с правом као најбољи познавацац Енглеске и који има најбоље везе у Енглеској. Ево шта је он казао о бугарофилству у Енглеској: „Енглеско јавно мњење које при оцњени људи и народа не испушта морални критеријум из вида, гнуша се циничког држања бугарских владајућих кругова и увиђа да су шпекуланство и византинизам својствени менталитету бугарског народа. Због тога је енглеско јавно мњење квитирано са Бугарском још пре Јула 1915. године. Жеља да се што пре оконча овако тежак рат, припомогла је да се из чистог рачуна, али без икаквих симпатија према Бугарима, покуша остварење балканског блока. Овај балкански блок у концепцији енглеској није више био основица за решење балканског питања, већ средство у борби против Немачке. И с тим је свршено!“

Али у Енглеској има и данас неколико људи, као што су браћа Бакетн, Бреилсуорд, Ф. Морис, који су толико слепи бугарофили и толико мрзе Србију и Грчку да их никакво невалалство бугарско не може да освести. Везе неких од тих људи са Бугарском, излазе из обима чистог убеђења и политичких погледа и залазе у област рачуна и интереса. То нам и објашњава њихово тврдоглавство и издржљивост у пропаганди бугарофилства. Они немају никаквог утицаја на ток државних послова и енгле-

ско јавно мњење које их познаје као беле врране; али то њима ништа не смета да протурају и потурају у енглеским новинама и часописима белешке и чланке.

Овим речима нашега уваженога пријатеља не би смо имали ништа да додамо. Небројени написи у целокупној енглеској штампи о положају Србије у кругу њезиних савезника, који су публиковани приликом бављења престолонаследника Александра у Лондону и изјаве енглеских министра у Д. Дому за нас су довољан доказ да балкански комитет с браћом Бакетн и компанијом стоји потпуно усамљен.

Наравно да би за ослабеле српске нерве било много пријатније, кад би и у Енглеској као што је и у Француској, владала једнодушност у погледима на Србију, и као што у Србији влада једнодушност у погледу на наш однос према Енглеској. Али ни у стању, у коме се данас налазимо, не треба да губимо из вида да је у нашој великој братској љубљеној Русији имамо исту појаву као и у Енглеској. И као што смо дубоко уверени да разни Миљкови никад неће бити у стању да затворе очи великој Русији пред фактом тринаесто-годишње бескрајне оданости Србије према Русији; тако смо исто уверени да високо морални енглески државници умеју да разликују Бугарску, која по признању самога Лорда Сесила, злоставља заробљене Енглеце, од Србије која скоро две године иде раме уз раме са Енглеском и везује своју судбину за њу.

КРВАВИ РЕЖИМ

IX

Прилеп, дика и понос нашег народног предања — Прилеп, који у својим недрима чува најлепше и најдрагоценије споменике српске прошлости и најзад прилепска околина која је толики в надчовечански отпор давала много јачој бугарској оружаној и ненаоружаној организацији — варварска зликовачка рука бугарских разбојника у прио је завела. Крв се човеку леди кад погледа листу невиних жртава, коју, крволочни Бугари, уз припомоћ чувених арамија Турака из Црњишта и Дебрешта — крвљу српске нејачи исписаше. Злочин који тражи освету. Долговац, Маргарц и Стровје, због свега повољног теренског положаја

играли су у српској револуционарној организацији врло видну улогу. У околини тих села права је костурница бугарских бандита, међу којима је било и активних бугарских официра, која су долазили да пушком и камом од Срба стварају Бугаре у Македонији.

И у то време немогући се осветити српским орловима, који се под предвођењем Бабунског и Глигора, са њима на смрт и живот бореше, искалеше свој гњев сада над невином децом, женама и взнемоглим старцима. Срамота — достојна имена бугарскога. У вароши Прилепу су поубијали сви од Срба који су се застекли при уласку Бугара. Убијени су: два српска жандарма од којих се

Један зове Илија Вељковић; неки Јосиф, чије презиме није се могло сазнати. Никола Лаће, Косара и Петар Николчић родом из Крушева, Дилавер Топал, Бина Андоновић, председник општине, Иво Ђоковић, два брата Дарковића, Стојан Трпковић, Прокопије Попајовановић свештеник, Ђорђе Јаневић, из Чаништа. Илија Рамановић из Рапеша, Јован Биљда, Илија Тошевић, његова жена и још две сестанке које су са њима биле из Ивенија, Јана Ристовића, из Макова, Богоје Марковић и Риста Ристић из Тенавца. Стојан Кудевић кмет и Димко Јанкуловић из Суходола. «Сироведени» су за Сеофију: свештеници: Марко Илић из Граденице, Тодор Машовић из Груништа, Антон Митровић из Старевине, Трајко Јовановић, Јован Петровић из Будимирца, Трифун Перајковић из Чаништа и Јован Арнаутовић, земљоделица из Будимирца.

У селу Маргару.

Заклани су: Михаило Шивену и његове две снахе са четири детета, жену и девојчицу Боше Рисајковића, две жене и двоје деце у кући Оширке Марковића, Тренку Лукину заклани су две снахе и двоје деце, Кести Симаку жену и дете, у кући Петра Миленковића заклани су три жене и два детета; заклани су жена снаха и два детета Вељка Тројановића, Крста Паумчевића са женом и два детета.

у селу Стровиу

Заклан је Даме Вељковић свештеник, а убијено му је још тринаест чланова у породици од којих су четири мушкарца а двесторо женских. Узели су му претходно 400 наполеона у злату. У породици му жива душа није остала јер је све поубијано.

Кмету Јанкудегу Домазеговићу убили су одраслу ћерку и занатлију кућу.

Пону Михаилу из Раљева занатлију кућу.

Српско-француско братство

Г. Пијер де Лавикс, секретар Југославије и писац великог дела «Југославије», послао нам је овај чланак:

Да ли су Срби и Французи обични савезници, народи које је данас приближила једна политичка потреба, и која ће их сутра одвојити? Ја мислим да између тих двеју раса постоји нешто много дубље.

Један хрватски посланик, који се сада налази у Француској написао је у листу «Тана»:

«Једар мој млади земљак, Тома Горички из Вировитице, војник у пешачком пуку «Легије Странаца» дошавши на одсуство у Париз посетио ме је и причао: Чим је букнуо рат, ја сам се пријавио као добровољац; медаљу св. Ђорђа коју видите на мојим прсима, дао ми је руски Цар, као и свима мојим земљацима који су се одликовали у борби. Како смо ми Југословени поменути са Чесима то Французи не знају колико нас има на њиховом фронту. Победа Француза ће бити наша победа, јер ће њена прва последица бити распад Аустро-Угарске, ослобођење и уједињење са васкрсеном Србијом.»

Док се Срби спремају за нове борбе, њихова браћа по раси беже испод немачког ропства и долазе да се туку са српском војском или под француском тробојком, или под славом увенчаном заставом рускога Цара.

Наши непријатељи су хтели да изазову распу између Хрвата и других Словена — али су југословенска деца учинила свој избор. Из Америке где има преко милион јужних Словена, да су са великих зборована у Пичбургу, Кливенду и др. великим варошима, Хрвати, Срби и Словенци послали хиљадама добровољаца у Европу. Други многобројнији раде у фабрикама муниције за савезнике. Немачки и аустријски агенти учинили су хиљаду покушаја да изазову штрајкове, атентате, југословенство је одговорило још тешњом организацијом. Из јужне Америке, много се Далматинаца пријавило савезничкој војсци.

Пре годину дана, у борби код Ка-

ранси у Северној Француској, Легија Странаца се прославила заузимајући јурином непријатељска утврђења. Доцније ћемо саопштити имена Југословена који су тога дана пази за заједничку ствар: за слободу народа. И тако следећу позиву својих недољивих осећаја, сви они који хоће да виде свет ослобођен, отаџбину спасену, ступају у наше редове, као да их кака надчовечанска рука хвата за рамена и гура тамо.

Срби и Французи, да ли је то само једна политичка потреба; да није то пуки случај, који нас данас везује на једном послу а који нас сутра може раздвојити?

Не. Ми смо давно познали један другог и загледали један другом дубоко у душу. Ми смо браћа на бојишном пољу. И нема лепшег имена и лепше ствари од овог братског осећаја који је дубоко ушао у нашу душу. Веза између нас је сваког дана све јача. Кад год се Србин и Француз вежу правим пријатељством, они постављају нов камен једне заједничке зграде.

Видите она два официра, или она два војника или она два грађанина! У овим тешким приликама они се споразумевају, упознавају, цене и везује један за другог. Веза је добра, даће отпора у свима искушењима. Из такве везе треба да буде састављена дефинитивна веза између Југославије и Француске. Има и других спона, политичких, економских итд. али то долази на друго место.

Уважени министар српски у Француској г. Веснић ми је казао Срби и Французи су побратими.

Наш је задатак прост и јасно радити свима снагама на међусобном упознавању наше историје, језика наших извора и наших аспирација. Последице корисне по обе нације доћи ће саме по себи.

Србија и Француска биће у будуће две сестре, зближене ратним тешкоћама које се држе за руке и које нико не може да раздвоји.

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

Пашић код Руског Цара.

«Ангира» јавља да је г. Пашић приликом одласка у руску војску, која је тројала три сата.

Пуковник Васић код грчког краља.

Пуковник М. Васић је саопштио новинарима да га је грчки краљ врло срдечно примио и да му је изјавио, да он сматра и данас Србе за своје савезнике и да није искључена могућност да једног дана обе војске иду раме уз раме. Он ће са своје стране учинити све да питање о преносу српских трупа, које еад баш проучава, влада реши повољно. Краљ је са огорчењем говорио о ватреној опозицији либерала, изјавивши да је он увек сматрао Венецијоса за пријатеља и да га цени.

Француске трупе у Лерину.

Јављају да су француске трупе ушле у Лерин. Ово смо одавно с нестрпљењем очекивали јер је кријумчарење и шпијунска између Битоља и Лерина узела била огромне размере. Том приликом је ухапшено 13 професионалних кријумчара и шпијунца.

Уметничко матине у болници.

У болници кнегиње «Наринки» приређен је јуче уметнички матине коме су присуствовали, генерали: Сарај, Мац, Хауел, пуковник г. Милојевић са својим штабом и велики број одабраних гостију.

Пошта за Србију.

Директор поште солунске тражио је од владе да престане слати пошту из Грчке преко Македоније за централне државе јер је свака пошњика морала пролазити преко самог македонског војништа било сувим или водом и због тога морала бити подвргнута контроли савезника. Заузећем Лерина та је контрола само појачана.

Јављају из Атине да је грчка влада решила да од сада шаље пошту за централне државе сувим преко Корче, Преспанског језера одакле има бити упућена за Софију. По нашим извештајима и тамо се налазе извесни одреди франц. војске, и врло је вероватно да ће се ти одреди појачати.

Ухваћен аустријски шпијун.

Јављају из Атине да су грчки жандарми ухватили у грчкој Македонији једнога аустријског подофицира који је носио униформу грчког жандарма и шпијунирао источну војску. Команда источне војске је тражила да им се тај ритер упути на надлежни поступак.

Изгнанство грч. новинара.

У вези наше јучерање вести о захтеву команде источне војске у Солуну, да се одаваде удаље два грчка новинара, нагадно сазнајемо да су оба новинара војници грчки, који противно уредби о рату и мобилном стању обављају новинарски посао, и користећи се униформом, имају приступ и тамо где се сумњива лица не могу појавити а да не буду стре-

љана. С обзиром на њихово германофилско расположење, генерал Сарај је сматрао да интерес источне војске императивно налаже да се таква лица преместе у гарнизон, где ће безбедно по интерес савезничке војске моћи продужити свој посао. Имајући обзира према грчким војницима, команда источне армије обратила се је грчким војним властима и оне су се одмах одаваде овом оправданом захтеву. Униформисани новинари одлазе данас из Солуна, пошто је једноме од њих одбијена молба да му се рок одласка продужи за три дана.

Личне вести.

Из Атине јављају да ће пуковник г. М. Васић кроз три дана стићи у Солун.

Срби у Француској.

Франц.-српски комитет у Сен е Оаз организовао је у Версаљу изложбу лутака и играчака српских са дечијим музикалним и литерарним матинеом. То је прва продаја у Француској лутака са оригиналном српском ношњом.

Рововска журналистика.

Рововска журналистика се јако развија у Солуну. Већ излазе три франц. листа: «Летећи логор», «Рововске новине» и «Барска труба». Сва су три листа врло лепо уређена.

Арнаути беже.

У Корчи се налази огроман број Арнаута који расте с дана у дан. Изгледа да они беже испред Талијана којих има преко 100.000 у Валони.

Долијао.

Секретар аустријског консулата у Битољу, чије име нисмо могли сазнати, ухваћен је од франц. војних власти у Лерину. Држимо да ће то бити злогласни вице-конзул у Нишу и шеф шпијунске у Солуну Хофленер који се је и сувише комотно шетао између Битоља и Лерина.

Кад се мора...

Софијски су се трговци одлучили да купују робу само у Аустрији и Немачкој као да би могли да набаве робу из других држава и кад би хтели!

Хлеб у Новој Грчкој.

Ради умирења становништва у новој Грчкој олд. пресбиро и филијала грчке Народне Банке публиковали су један комунике којим јављају да један брод за 600 вагона жита путује за Солун јер су савезне војне власти криве што жито није раније стигло.

Регрутна комисија.

Сутра 21. т. м. имају да представу регрутної комисији они чија имена почињу са словом Р.

Златан новац у Солуну.

У равнијим бројевима смо саопштили читаоцима да је грчки мин. финансија био забранио увоз злата на Крф и да се због тога на Крфу наполеон попео на 2250 драхе. Данас нам јављају из Атине да је грчка влада забранила увоз златног новца

и злата у опште из Грчке у Солун. Недамо се да ова мера неће имати неке последице.

Приспела писма

На дан 19. априла, Кр. Срп. Ген. Конзулату приспела су писма за:

Антонија Лазића, Алексу Богриновића, Атанасија Пашку, Александра Грдановића, Божицу Рујаковића, Ватицу Ташковића, Вукосава Стефановића, Владимира Недељковића, Василија Јовичића, Владимира Арањеловића, Дуњу Поповића, Добросава Максимовића (3), Драгића Поповића (2), Драгомира Ђирјаковића, Душана Поповића, Драгутина Рисантијевића, Димитрија Чулева (2), Ђорђа Сирача, Ђорђа С. Цунару (2), Животу Вуличевића, Илију Стијеновића, Ирена Стајнака, Ивану Бурчевића, Јовицу Вукосављевића, Лазара Антонијевића, Љубицу Димитријевић, Лепосаву Ђурић, Љубицу А. Толић, Марију Јакољевић, Мила Милековића, Милвоја Божовића, Монаха Грујића, Милона Танашијевића, Михајла Ђорђевића, Милана Матића (2), Михајла Поповића, Милвоја Стефановића (2), Милету Радновића, Марију Јовановић, Марију Алексијевић, Милана Рајковића, Мицу Томић, Николу Сврдановића, Николу Винчоловића, Николу Макаријевића, Ванђелија Глигоријевића, Петра Николовића, Петра Елаковића, Панајота Деља, Стевицу Јовановића, Стеву Живковића, Светислава Д. Илића, Стевана Ђ. Давидовића, Светозара Коковића, Симона Милутиновића, Стевана Чортановића, Секулу Милошевића, Тана Паназовића, Тану Крпузовића, Тому Лазаревића, Чобановића и Возановића и Трајка Арањеловића.

Рад регрутне комисије.

Регрутна комисија мења свој распоред рада у овоме:

Сви они чија имена почињу на слово С имају предсати 24. априла, на слово Т и У 25, Ф Х и Ц 26. и Ч Ђ Џ и Ш 27. априла т. г.

Ред пловидбе.

У петак 22. тек. мес. путује брод „Пелопонисос“ компаније „Гуди“ за Кавалу.

Тражи се:

Г-ђа Цацарони, моли свакога ко би знао где се налазе њен супруг др. Сохрат Цацарони, лекар болнице Ђеле Кула — Пиш, да јој јави на адресу г-ђа Цацарони, хотел Египат, соба бр. 38. — Солун.

ЈЕДНО УПОРЕЂЕЊЕ

Срби и Бугари према Русији

Ономат смо у једном чланку поменили једну опште познату ствар — код нас — симпатије српскога народа у опште према Русији и православију. Ту је било речи о љубави и оданости народне масе а са српском интелегенцијом, ствар стоји још боље. Од српских омладинаца, који су се васпитали и школовали ван своје отаџбине, један врло познати број походио је руске школе (изузимајући духовних), мало нешто више долази на француске док је огромна већина

походила нарочито универзитете централних царевина Аустро-Угарске и Немачке. Међутим са бугарском омладином ствар стоји са свим обрнуто. Њих је било свуда а у матушки Русији највише, јер је „братушка“ умео да искористи сваки моменат незгодан по свога словенског суседа и сваки откупај племенитог руског срца. Редак је бугарски официр, који није видео руске војне школе било као јунак или кадет било ради виших војних студија у Николајевској Академији, док је међутим редак српски официр, који се школовао или усавршавао у руским војним школама. И шта видимо данас, какви су резултати толиких руских жртава поднетих за „братушку“.

Док је српска интелегенција сва без разлике стала на брвник словенске ствари и повела народне масе против незајажљивих претензија германизма, — дотле размажене „братушке“ издају своје ослободитеље и добротворе; најуре тајно номажу своје дојучерашње угњетаче, прогнаници им муницију, оружје и остали ратни материјал из Немачке а за тим отворено прелазе у табор непријатеља руских и словенских објављујући целом свету: „Ми нисмо Словени, ми смо Татари“.

Има ли примера сличног у историји? Има ли веће грехоте, и може ли бити веће срамоте за један народ? Овај издајнички поступак Бугарске стаје Русији и њене савезнице милијарде у злату и милионима људских жртава. И може ли се сад све то у Русији заборавити за љубав политичких превлашћива разне господе Милукових, који се праве и глуми и слави пред очигледним фактима, јер се зна да су турски мртваци живихнули и толико напакостили и омели савезничку ствар једино благодарени држању Бугарске.

Последње вести

Са нашег фронта

Јаке артилериске борбе с једне и с друге стране. Немачки аероплани су летели над француским положајима не причинивши никакву штету.

Париз, 20. априла.

Агенција Радио јавља да је напад Немаца да поново заузму изгубљене положаје северно од Мрвог Човека и северно од Кимијера потпуно пропао. Немци са својим огорченим нападима, а по цену огромних губитака, надују се да нас изнуре и искористе нашу замореност, али они тим убрзавају њихов пораз.

Атина, 20. априла.

Француски посланик Гијомон, приредио је јуче банкет у част г. изумника Васића. Сви посланици савезничких држава, аташеи војске и морине са особљем посланства присуствовали су овом банкету.

Амстердам, 20. априла.

Јављају из Берлина да се немачки гарнизон у Брислу побу-

нио и одбио да иде на Верденски фронт.

Атина, 20. априла.

Из Лондона јављају да је ситуација у Дублину све повољнија, Вође побуњеника послале су на све стране поруку побуњеницима да предаду оружје.

Лондон, 20. априла.

Телеграфисти из Одесе „Дели Кроникл“-у, да се турске трупе мало повлаче. Напустиле су два пристаништа, Тараболу и Ордон која се налазе западно од Трапезунда; једно на 85 а друго на 65 километра. Из Одеса се види да турске трупе неће да бране ни Ерзинџан. Руси су искрчили своје одреде у обади пристаништа и сада могу да нападну бочно турску војску.

Лондон, 20. априла.

Маршал Френч телеграфисти из Дублина, да је буна сасвим угушена.

Париз, 20. априла.

Јављају из Букурешта, да код турског народа влада велико незадовољство против Немаца. Младотурска партија је подељена на две фракције, од којих је једна ерл непријатељски расположена према Немцима.

Лондон, 20. априла.

Побуњеници имали су намеру да образују Ирску републику. Маршал Френч је тражио камиулацију побуњеника без икаквих услова. У Улстеру васпостављен је мир. Истрагом је утврђено да су побуњеници рачунали на помоћ Немачке и своје браће из Америке. Оружје су добили у сандуцима од мисла. Већина становништва ирског се гуша побуњеника и помаже разоружању.

Њу-Јорк, 19. априла.

„Њу-Јорк Хералд“ пише: Већ је 10 дана од како је Америка тражила хитан одговор од Немачке. Апсурдно је мислити да би ирска буна могла променити осећаје Американаца и њихова гледишта на немачки начин сумаренског ратовања, нити ће то утицати на Вилсона да учини ма какве концесије.

Берн, 20. априла.

„Берлинер Тагеблат“ јавља да ће седнице у Рајхстагу почети 9. маја.

Париз, 20. априла.

Јављају из Женева да су Аустријанци сконцентрисали у Трентину многобројне трупе. Већ се тамо налазе седам корпуса. Али аустријска „Преса“ мисли да је ова снага недовољна да пробије непријатељске линије.

РАЗНЕ ВЕСТИ

— Тајмс јавља, да бугарски губитци и у овом рату износе 137.000 и то 80.000 мртвих.

— Савезнички бродови за чашћење од мина показују живу делатност у Коринтском заливу.

— Питање о општој војној обавези у Енглеској излази из критичне фазе. Изгледа

да сви политичари увиђају да је увођење опште војне обавезе неизбежно.

— Г. Репулис, бив. гувернер Македоније и један од најугледнијих сарадника Венизелосових, који је ових дана одржао једну велику конференцију у Патрасу, долази ових дана у Македонију у истом циљу.

— Једна група бугарских комита упала је пре кратког времена у грчко село Матлице близу Перија у намери да краде стоку. Грчки војници су их опозвали и седморицу од њих убили а двојица заробили.

— У Атини је цена хлеба скочила за пет лепта по оки.

— Грчки сопствени бродова Палкос купно је последњих дана 13 бродова грч. компанија и преговара за других двадесет. Сматра се да он ово чини за рачун споразума и због тога је велика забринутост у Грчкој.

— Министар војни у Атини издао је наредбу да се избеглицама из Мале Азије и Турске, који се налазе у грчкој војсци не даје осуетво које се одобрава иначе свима грчким војницима.

— Турски конзул у Волосу јашао је за сходно да премести своју резиденцију у Ларису, пошто му не прија приморски ваздух а по мало и присуство савезничких ратних бродова.

— „Неа Химера“ јавља да су грчки официри донели следећу одлуку:

1) одупрети се свим средствима преносу српских трупа железницом преко Грчке.

2) будним оком бдити над унутрашњим поретком у земљи, који су извесна лица хтела да удрмају мислећи да грчки народ није уз Краља и владу.

3) сазно се покоравати наредбама краљевим и владиним.

— Брод „Пиниос“ пренео је 20 бугарских заробљеника из Кавале у Пиреј.

НОВЧАНО ТРЖИШТЕ

Новчаница српска од 10 дин. др. 5-85—5-75
Звечиће сребро 100 дин. 6—6-10
Наполеон за грчке драхме 20-85

СПИСАК

Српских ђачких група у Француској

II. Група у „Ecole Superieure de filles“

Brignoles (Var)

Шеф групе: г-ђа Наталија Д.

Цонића, учитељица

Даринка, Десанка и Љубица Атанасијевић, сестре Радована, студента из Београда, Вукосава Марковић, кћи Лазара, нач. поште из Ђевђелије, Василија и Јелица Милојковић, кћери Петра управника поште из Призрена, Видосава Стајић кћи Јована, полициског сивара из Кратова, Даница Лазић кћи Ленке, удове из Чачка, Вера и Стевана Богшевић кћери Маријка дивиз. благајника из Битоља, Зорка и Полмира Зисић кћери Леониде, инжењера из Битоља, Малица и Стаменка Милутиновић кћери Светислава, бив. чиновника из Београда, Јордана и Марија Карчевић кћери Софије из Берово, Марија Русимировић кћи Косаре из Ниша, Милева Тутулић кћи Павла из Ломнице, Сидра Павловић кћи Цане, учитељице из Ниша, Надежда Цонић кћи поч. Драгутина надзорника школског.

ХОТЕЛ И ГОСТИОНИЦА
МАРСЕЉ ДО ЦАРИГРАДСКЕ
СТАНИЦЕ
БРАЋЕ ЧОМИЋА

— ИЗ БИТОЛА —
ПРИМЕРНА ЧИСТОЋА. — УДОБНЕ СОБЕ.
ОДЛИЧНА КУЈНА — ЦЕНЕ УМЕРЕНЕ.

11—

Стовариште женских шешира и
велики избор најмодерније робе
за даме

Д. ХРИСТИЋЕ
СОЛУН

Улица Симићки бр. 17.

I РЕДА

ХОТЕЛ **Империјал**
У СОЛУНУ поред самог мора

Отвара се ускоро понова,
пошто је Енглеском штабу
истекао уговор о закупу.

Хотел остаје и даље под упр-
авањем свима добро познатог дирек-
тора г. **ТАШКА ЧОМИЋА**.

ЧИСТОЋА ЈЕ ПРИМЕРНА, СОБЕ ЕЛЕ-
АНТНЕ, ПОСЛУГА ТАЧНА А ЦЕНЕ КАО
И УВЕК УМЕРЕНЕ. 11—

Господо!

Препоручујемо Вам
да пушите
само

БАЛОНИКА

ЦИГАРЕТЕ

КАИРО — АЛЕКСАНДРИЈА — СОЛУН

РУЈА . . . . 20 циг. 1 дин.

ПЕРФЕКЦИОН 24 « 1 «

БОГША . . . 24 « 0·80

СПЕЦИЈАЛ 24 цигарета

Специјалитети:

МИРОДАТО 24 циг.

ЛЕДИ 24 « са зл. писком 0·65

« 24 са плута писком

0·50

Дуван за луле. На продају свугде.

9—30

Деликатесна радња

М. МАЈО КАСУТО И К^о

УЛИЦА ВЕНИЗЕЛОС БР. 4 а.

НАМИРНИЦЕ ПО ИЗБОРУ

Радња је снабдевена свима врстама сирева,
салами, шунки, ликера, шампањера, вина, чо-
коладе и осталих деликатеса.

ЦЕНЕ БЕЗ КОНКУРЕНЦИЈЕ

ГОВОРИ СЕ СРПСКИ 8—

За српску војску, г.г. официре
и савезнике

Цигарете „СРБИЈА“

најбоље су јер су израђене од најбољег и пра-
вог дувана „Кавала“ и удешене према старим
српским цигаретама у кутијама од по 24 ком.
по цени: 1·40; 1—; 0·65 и 0·50 дин.

Дуван „Морава“ пакло 25 грама 0·30 дин.

Продавница у пасану Бен Рубен БР. 25

1 спрат иза хотел „Телеграфа“.

10—

Поводом УСКРШЊИХ ПРАЗНИКА па и даље
као никада до сада:

Најбоља роба, по умереној цени

уверите се и посетите

❖ ❖ **ТИРИНГ** ❖ ❖

улица Венизелос бр. 5.

— Елегантно — Солидно — Јевтино —

С тога у Солуну купујте све ваше потребе одела,
обуће итд. код

Т И Р И Н Г А

Ту ће те наћи: најбоље и најмодерније костиме, ше-
шире, обућу, кошуље, чарапе, краватне, мириса итд.,
за госпође, господу и децу као и нарочите артикле
за г.г. официре и војнике. 7—9

ПРЕПОРУЧУЈУ ВАМ СЕ

најбоље цигарете

„АТЛАС“

Ники дин 1—, Елпис 0·80, Аристократ 0·65, Генед-
же 0·50, Македонски 0·35.

Продају се свугде

ФИЛИЈАЛ УЛИЦА ВЕНИЗЕЛОС 12.

7—8

ФАБРИКА ЦИГАРЕТА

„НЕСТОС“

Највећа на Ориенту — 500 радника.

СПЕЦИЈАЛИТЕТИ:

НЕСТОС КИКИ Дин. 1—

« ГИУБЕК « 0·80

« ЈАКИ « 0·65

« АФРОС « 0·50

10—

Пажња српској војсци

У Солуну је једина француска фирма чије је
седиште у Паризу улица Лафајет бр. 126.

ОРОСДИ-БАК

Продаје све врсте конфекционе робе: одело, шешуре итд.
кућинско посуђе, све врсте намирница и деликатеса.
Велико стовариште најбољих вина и ликера. С тога јој
поклоните поверење. Услуга најсолиднија. Цене утврђене
и умерене. Прима српски новац по дневном курсу.

ЦЕНТРАЛА улица Краља Ираклија

ФИЛИЈАЛИ: улица Венизелос бр. 4 и 8, где се говори и српски.

10—